

BANASZEWSKI WALDEMAR

/ 1920-1992/, pseud. "Strzała", "Skrzetuwski", "Grot"

Syn [→] Erazma i Marii z d. Rapanowicz urodził się 26 maja 1920 w Wilnie w rodzinie wywodzącej się z kresowego ziemiaństwa, o patriotycznych tradycjach, potwierdzonych udziałem w konspiracji 1.1939-1945 licznych jej członków.

Po ukończeniu szkoły powszechnej w ..... kształci się w gimnazjum ogólnokształcącym w ....., które kończy w r..... uzyskując świadectwo dojrzałości.

1 września 1939 jako harcerz i p.o. Komendanta Hufca w Wołkowysku uważa za swój obowiązek ochotnicze wstąpienie do 3 Pułku Strzelców Konnych, pełniąc w nim służbę garnizonowo-koszarową do 18 września, tj. do wkroczenia Armii Czerwonej. Następnie przedostaje się do Warszawy i bierze udział w jej obronie w szeregach batalionu robotniczego.

Po kapitulacji obrońców stolicy wraca do Wilna, gdzie we wrześniu 1941 rozpoczyna działalność konspiracyjną w → ZWZ. Po zaprzysiężeniu zostaje przydzielony do → BIP, a w styczniu 1943 po przeszkoleniu wojskowym w stopniu kpr.pchr. skierowany do → kompanii "San" → Oddziału "N" AK.

W maju 1943 zostaje aresztowany wraz z liczną grupą żołnierzy "Sanu" i osadzony w podziemiach Gestapo w Wilnie przy ul. Ofiarnej. W lipcu przeniesiono go do więzienia na Żukiszkach, a w listopadzie tegoż roku do więzienia w Szawlach na Litwie kowieńskiej.

Wyprowadzony konspiracyjnie przez kapelana więziennego /Litwina/ tuż przed rozstrzelaniem w lipcu 1944 wraca do Wilna po ponownym jego zajęciu przez sowieckiego okupanta.

Aresztowany z kolei na ulicy przez patrol wojskowy 23 października zostaje wcielony do AC i skierowany na front. Bierze udział w wyzwolaniu Warszawy, Gdańska /tu kontuzjowany i raniony/, w walkach o Szczecin i Berlin.

Zdemobilizowany 24 stycznia 1946 osiada we Wrocławiu, gdzie pracuje w DOKP do 31 marca 1950. Po ukończeniu studiów ekonomicznych i uzyskaniu magisterium zajmuje stanowiska kierownicze we Wrocławskich Zakładach Gastronomicznych, a od sierpnia 1954 do przejścia na emeryturę 31 grudnia 1980 - we wrocławskich przedsiębiorstwach i zjednoczeniach budowlanych.

Równoległe z pracą zawodową ofiarnie i aktywnie działa społecznie, przede wszystkim w ruchu sportowym /prezes Dolnośląskiego Okręgu Związku Strzeleckiego, sekretarz Okręgowego Związku Bokserskiego, sędzia bokserski klasy państwowej, sędzia lekkiej atletyki/, ale także - związkowym zawodowym, w ruchu kombatanckim, w PCK, Towarzystwie Miłośników Wrocławia itd.

Zmarł 17 maja 1992 we Wrocławiu i został pochowany na cmentarzu Osobowidzkim.

Z tytułu służby wojskowej, zawodowej i działalności społecznej otrzymał ponad 70 orderów, medali i odznak honorowych, a m.in.: Krzyż Kawalerski i Krzyż Oficerski OOP, Krzyż Partyzancki, Krzyż Armii Krajowej.

J. Kita, Żołnierz, sędzia, działacz..., "Wieczór Wrocławia" 1981, nr 35, s. 9

J. Paluchowski, Waldemar Banaszewski /1920-1992/, "Kalendarz Wrocławia" 1994,

t. II, s. 204-205

Halina Matu szewska

